

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: LXXI. Contra veritatem Ap[osto]lica[rum] venia[rum]/ qui loquitur sit
ille anathema & maledictus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

Sed magis tenentur omnibus oculis intēdere / om-
nibus auribus advertere / ne p commissione Pape
illi sua somnia p̄dicent.

Probatissima est regula illa Iuristarū, Papam in omnibus
concessionibus sic agere, vt nulli alteri p̄iudicet, nisi id faciat
expressa mentione, & plenitudinis potestate, vt docet quocumq̄
mos Curie atq; filius. Quare certissimum est, qd dans indul-
gentias, vult eas esse nihil plus quā indulgentias, neq; aliquid
valere, q̄ quod natura sua valent, permittit aut valere, q̄tum
valent, contentus qd dederit, nusq̄ em declarat valorem earum.
Hæc est commissio Pape, At nostri p̄cones vltra procedūt, &
non solum sese iactitant per pulpita, qd sint Pape, quos rectius
pappos alij putāt, verū & nomini coniūgunt officiū, tā Pape
q̄ Eccle, ac nobis vclut e celo statuit & p̄nunciat cum fiducia
quid sint, imo longissime vltra q̄ sint, & esse vnq̄ possint in-
dulgentiæ, vt vel ex libro suo p̄t p̄bati nouissimo, Horū itaq;
somnia, tenētur Epi prohibere, ne sinant lupos intrare ouilia
Chrī, sicut exp̄sse p̄cipitur, li. v. d. ope: & re: c. Cū ex eo, Et Cle:
eo dē. c. Abulionibus, vt nihil permittāt populo p̄ponere, qd
qd in eorū lris continetur.

¶ CON: LXXI.

Contra veritatem Ap̄licæ veniæ / qui loquitur sit
ille anathema & maledictus.

Quia & si res pua sit, veniarū largitio, r. spectu græ dei, &
ad tantū boarū p̄dicantiū eas, tū contra p̄tatem superbe agit,
qui contradixerit, ideo merito maledicet, cū obediētia Eccle-
siastica eo sit mirabilior, quo etiā in viliorib⁹ suo sensui cedit,
& humiliat. Quæ autē sit veritas indulgentiarū, satis huculq; est
disputatū, & adhuc expectat determinationem Eccle, nisi qd
certū est, eas esse relaxationes tm̄ tpaliū p̄narū, quæcūq; tandē
ille sint. Relaxatio vero p̄narū (vt dixi) vilius est donū, qd
Eccleia donare p̄t, p̄sertim si eā donet n̄s, quib⁹ culpā remiserit.
Remissio vero culpæ est maximū oim, cū sancto Magelio, qd
illi non ita curat, aut certe ignorant.

¶ CON: LXXII

Qui vero cōtra licentiā & Abidinē verbosꝝ Con-
cionatoris veniæ curā habet / sit ille b̄ndictus.

Oij